

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Glasul Meu cuvintează peste ieslea cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul. Acesta este numele Meu, Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu întru cea de a doua venire a Mea. Să se aştearnă cuvântul Meu şi să se dea de ştire, şi spre lucru apoi. Amin.

Voi, cei ce străjuiţi întru întâmpinarea glasului Meu, lucraţi, tată, şi daţi trup cuvântului glasului Meu. Pace vouă, şi aşezaţi-vă să daţi cuvântului Meu fiinţă în această carte, căci cartea aceasta, Eu sunt, Eu, întru cuvânt rostit, pentru ca să se împlinescă cuvântul cel rostit de Dumnezeu. Amin.

O, copii ai cuvântului Meu, mare slavă s-ar arăta de la această lucrare de cuvânt dacă ar fi credinţă pe pământ, dar iată, Fiul Omului nu mai vede credinţă pe pământ, nu mai vede la nimeni, tată, la nimeni dintre cei spre care am venit prin glasul cuvântului Meu pe care-l las peste voi. Tot aşa am păţit şi când am venit în mijlocul lui Israel, tot aşa, tată. Venisem la poporul Meu, venisem între ai Mei, dar n-am fost preţuit şi n-am fost crezut şi n-am fost cunoscut că am venit de la Tatăl. Tot aşa şi acum, am venit în mijlocul celor ce sunt ai Mei în mijlocul bisericii Mele, dar iată, biserica Mea nu Mă cunoaşte, căci ceea ce a fost, iarăşi este, şi nu Mă preţuieşte, şi trec prin ea ca un necunoscut, şi ea nu cunoaşte Duhul Meu, şi nu cunosc pe Cuvântul oamnei bisericii.

O, copii ai cuvântului, ce mare slavă s-ar arăta de la această lucrare de cuvânt din cer coborât dacă aş fi primit şi cunoscut de cei ce sunt ai Mei prin mărturisirea lor întru credinţa cea dreaptă, întru biserica cea una sfântă şi apostolească şi sobornicească. V-am trimis pe voi cu cuvântul Meu din loc în loc, din cetate în cetate, şi voi merge cu voi până la ziua de odihnă, tată, şi ne vom odihni de ostenele, că Mă voi lăsa văzut, şi slava Mea va prinde sub ea toată necredinţa. Eu nu lucrez nimic fără să vestesc mai întâi, aşa după cum a fost în toată vremea lucrarea dumnezeiască, fiindcă scris este: «*Nimic nu împlinesc fără să dau de ştire*», că nu vreau să lucrez pe neştire.

Eu sunt Domnul milei şi al îndurărilor, şi iată, trâmbiţez în calea arătării slavei Mele, ca să audă străjerii bisericii şi să nu lucrez pe neştire. Binecuvântată să fie vestirea cuvântului Meu din loc în loc, vestirea serbării întoarcerii slavei pe norii slavei, după cum scrie în Scripturi.

Iată încă o cetate vestită. Binecuvântată să fie lucrarea începutului vestirii Fiului lui Dumnezeu peste cetatea Timişoara. Binecuvântat să fie duhul şi inima celor credincioşi din această cetate. Dar această cetate are trecere la Mine, şi iată ce vă spun: vă amintesc de cuvântul Meu adus vouă, că v-am spus să credeţi în Mine şi să nu vă tulburaţi sau să vă speriaţi când vor veni peste voi stăpânii veacului acesta ca să vă piardă dinaintea Mea, şi v-am făgăduit vouă cu puţin înainte, că vor veni spre voi, dar Eu voi întoarce atunci armele lor spre ei, şi vă voi izbăvi, şi vor pieri ei la vremea hotărâtă de Mine, şi pe care v-am vestit-o vouă până să se împlinescă. Şi iată, această cetate a dat din ea preţul pentru ocrotirea lucrării cuvântului Meu, şi în clipa cea grea care venise pentru voi, ea a scos foc din mijlocul ei şi i-a doborât pe cei ce se întăriseră peste Dumnezeu, şi Eu v-am izbăvit pe voi, copii ai cuvântului Meu. Şi iată, s-au scurs patruzeci de ani de când Eu cuvintez şi vestesc din vreme şi lucrez la vreme, şi lucrez peste voi, căci voi sunteţi martorii Mei din vremea aceasta. Eu sunt fără de timp, dar iată, sunt cu voi în timp şi lucrăm peste timp, ca să ieşim din el şi să le aşezăm pe toate la locul lor cel dintru începutul lor, căci toate au căzut prin om, prin căderea omului cea de la început, şi se lucrează la întoarcerea acasă, tată. Şi iată, vine Fiul lui Dumnezeu să-Şi aşeze la loc cele ruinate, cele risipite, cele

răvășite, să-Și așeze la loc împărăția cea dintru început, așezată de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt. Amin.

Eu trebuia să ies deasupra cu acest izvor ceresc, cu acest râu al vieții, ca să se întoarcă la matca sa, la matca râului vieții, tată, și să se deprindă făptura cu întoarcerea acasă, cu întoarcerea la Mine, ca să nu mai fie moarte și fărădelege, și de aceea vă folosesc pe voi, care purtați lucrarea Mea, ca să vestim toată făptura că vine Domnul întru ale Sale, și să se așeze la veghe toate ale Sale și la viață fără de moarte.

Să nu mai fie nepăsare, și să fie veghe și așteptare. Să nu mai fie necredință, și să fie mărturisirea Duhului Sfânt peste toată făptura. Să nu mai fie fărădelege, și să fie sfințenie de duh și de trup înaintea Celui ce vine cu slavă, că scris este despre sfințenie că fără de ea, nimeni nu va vedea pe Dumnezeu, și cele scrise nu se pot desființa la Dumnezeu. Dacă oamenii desființează cele rostite de Domnul, călcând peste cele rostite, iată, cele rostite vor sta față în față cu cei ce le calcă pe ele, și Domnul Iisus Hristos va birui prin sfințenie, prin cei ce o iubesc pe ea. Amin.

Iată, tată, mai-marii cei de peste voi vă ridică vină vouă, vă aduc vină de mândrie și vă sfătuiesc să lepădați cuvântul și glasul Meu care se lasă deasupra voastră, deasupra ieslei cuvântului Meu. Ei vă învinuiesc de mândrie, dar Eu rostesc cuvânt și spun: o, de ar cădea toată făptura în ceea ce sunteți voi căzuți! căci voi sunteți căzuți în brațele dragostei de sfințenie și de cer și de veșnicie cu Mine. Această viață este o datorie, este și mai mult decât atât înaintea lui Dumnezeu. Cei ce iubesc pe Domnul cu adevărat, unii ca aceia nu pun vină peste voi, dar iată, Eu nu mai văd credință și lumină la fiii oamenilor. Fiii oamenilor nu caută spre fiii lui Dumnezeu ca să primească mărturisire despre Mine și ca să creadă în Mine. O, nu mai este frică de Dumnezeu, căci înțelepciunea care vine de la om a înșelat și pe fiii credinței, măi copii, și pier fiii credinței din lipsă de înțelepciunea care vine din cer. Dar n-am făgăduit Eu acest har al Duhului Adevărului pe Care lumea nu-L cunoaște? Și iată, nici fiii credinței nu-L cunosc pe El întru lucrarea Sa. Și se va ridica Israel cel după trup și va primi botezul credinței cea de la Iisus Hristos, și tu, poporul creștin, ce vei face dacă nu-L cunoști pe Cel mărturisit de tine, pe Fiul Omului, Care a venit să te răscumpere din fărădelegile și din firea cea căzută prin păcat? Ce vei face, tată, dacă nu te vei ridica să stai bine și să stai cu frică și cu luare-aminte înaintea Celui ce vine pe nori la tine? că iată, s-au scurs cele două veacuri despre care cuvântă Scriptura, și Eu Mă voi lăsa văzut, după cum este scris. Amin.

Copii ai vestirii cuvântului Meu, vin după voi cu cuvântul Meu, ca să începem lucrul împreună peste această cetate care are trecere la Mine. Ea a plătit prețul vostru, și Eu v-am izbăvit pe voi, iar celor ce au plătit prețul vostru le-am dat loc aparte până la arătarea Mea, până la ziua cea mare, tată, iar pe voi v-am îndemnat să stați tari întru lucrarea Mea și să lucrați întru ea pentru toată făptura. Nu vă temeți de cei ce vă împung. Tot așa am fost și Eu împuns de cei care ziceau că sunt ai Mei, dar Eu lucrăm întru Tatăl și mergeam înainte, și am mers înainte pentru cei ce au crezut că am venit de la Tatăl. Nu vă temeți, nu lăsați jos lucrarea Mea, că dacă cei ce vă împung nu cred că Eu sunt între voi prin cuvânt, ei cred că aduc slujire lui Dumnezeu împungându-vă pe voi. Da' de unde! că ei împung pe Cuvântul, și ei nu știu și nu înțeleg că voi lucrați tot ce vă aduc Eu să lucrați pentru făptura cea căzută, și lucrați întru Mine, așa cum și Eu am lucrat întru Tatăl după întruparea Mea din om. Nu vă clătinați, lăsați necredința celor ce nu cred și rugați-vă la Mine pentru ca să cobor pe Duhul Sfânt și să stârpesc necredința. Cei ce vă lovesc pe voi nu iubesc sfințenia și nu-L văd pe Domnul, dar cei ce sunt ai lui Hristos, aceia și-au răstignit trupul și patimile și gusturile și voia, și aceia umblă în Duhul, și aceia dacă ar mai fi ar înțelege că voi ați fost aleși de Mine ca să lucrați întru Mine. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, și v-am cerut ca să stați sub ascultarea voii Mele și să lăsați voia voastră, și nu este har mai presus de harul celor ce se dau lui Dumnezeu la cererea lui Dumnezeu, întru frângerea voii libere. Cei ce lovesc în voi, aceia au lovit și în Mine. Cei ce au păzit cuvântul

Meu, aceia îl păzesc și pe cel dat de Mine vouă spre știrea tuturor, iar cei ce-l leapădă ca pe o minciună, aceia nu cred în Dumnezeu și nu păzesc cuvântul Meu.

Se binecuvintează călătoria voastră, copii ai rostirii cuvântului Meu peste mulțimi. Binecuvântați să fiți voi, cei care luați cuvântul Meu să-l duceți la Timișoara și la copiii care au misiunea vestirii cuvântului lui Dumnezeu. Sunt cu voi pe cale, tată. Binecuvântată să vă fie corăbiuța, și iată, Eu și cu oștirile cerești mergem pe cale cu voi întru ducere și întoarcere, întru intrări și ieșiri, întru ieșiri și intrări. Amin.

Binecuvântată să fie România, țara întoarcerii Mele la ai Mei, țara trâmbițării cuvântului lui Dumnezeu peste fiii cei credincioși ai tuturor neamurilor pământului. Și se va coborî pe pământ cer nou și pământ nou, întocmit la cuvântul Meu, și toate neamurile pământului vor vedea lumină mare și se vor boteza, căci Eu sunt Domnul, și sunt credincios făgăduințelor Mele. Și va învia Israel cel căzut, și la vederea luminii va primi mărturisirea mântuirii cea de la Iisus Hristos, căci Tatăl Meu nu primește pe nimeni fără Mine. Și va fi altoit Israel, și va fi făptură nouă Israel și va lucra lucrare de nou Ierusalim, căci toate se fac noi prin cuvânt, și iarăși se lucrează prin cuvânt. La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul și pe om, iar acum iarăși se lucrează prin cuvânt și se fac cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și după asemănarea lui Dumnezeu, precum a fost la început chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om. Dar iată, trebuie trudă în cer și pe pământ, căci Noul Ierusalim se coboară din cer, și nimeni nu pricepe această taină întru lucrarea ei.

O, Românie aleasă de Tatăl Meu ca să te îmbrace întru rochie nouă de nuntă, ca să stai înaintea Mea întru sfințenie și întru slavă! Suflu peste tine, ca să-ți cunoști menirea ta întru neamurile pământului, și voi lucra cu toate oștirile cerești și voi birui ca să aduc pe cel pus peste tine, pe cel pus de Mine, și care așteaptă mâna Mea cea tare ca să lucreze și să-l aducă. Eu voiesc sărbătoare și nu întristare. Eu voiesc iubire ție. Eu voiesc să aduc pe cel uns de Mine pentru tine, și voi lucra ca să biruiesc împotrivirea cea omenească, voi lucra prin puterea care iese de la sfințenia celor ce umblă cu Mine.

Binecuvântată să fie cărarea unsului Meu, Mihail al României, căci iarăși înnoiesc binecuvântarea acestei cărări de întoarcere acasă a celui uns. Binecuvântată să-i fie răbdarea și așteptarea, intrările și ieșirile, duhul și iubirea și credința lui în lucrările Mele peste România și peste lucrarea mântuirii care lucrează de la Dumnezeu în România.

«*Iată, noi le fac pe toate*». Eu așa am făgăduit, dar e mare lucru să înțeleagă omul ce va să zică această împlinire. De două mii de ani Mă zbucium cu tot cerul sfânt ca să iau moartea și fărădelegea de pe pământ. Dar iată, am ieșit cu lucrarea cuvântului, și voi lucra prin cuvânt, și cuvântul se va întrupa și toate se vor înnoi la cuvântul lui Dumnezeu.

Rostesc binecuvântare peste păstorul bisericii din cetatea Timișoara, peste cel blând, peste cel credincios, dar vreau să fie credincios, și să-i dea și celui plâpând pe care-l am scris în această carte și care s-a ascuns de Dumnezeu. Vai celor ce au stins lumina acestei lucrări din inima acestui fiu al Meu, Irineu, care a greșit lui Dumnezeu clătînându-se. Să fie duh de credință peste duhul bisericii Mele și să învieze sfințenia cea care va sta înaintea Mea în biserica Mea. Iată, vin la turma Mea, și ea se întoarce de la Mine. Eu sunt, și ea se întoarce cu spatele la Mine, dar Eu o voi tămădui de necredință și voi sufla peste ea, și ea va sta înaintea Mea.

Pace cerească peste păstorul bisericii din această cetate! Pace ție, păstor al bisericii Mele, căci biserica este cerească, nu este pământească, precum nici Eu nu sunt. Eu sunt din cer, nu din pământ, și tot așa și biserica Mea, care voiește cu Mine și cu cerul. Pace ție, și nu privi cu îndoială lucrul Meu din vremea aceasta. Eu sunt. Întru cuvântul glasului Meu lucrez, și am iesle de coborâre a glasului Meu. Eu sunt cu România, dar vreau să fie viu trupul bisericii Mele din ea și să stea cu fața spre părinți, ca să se întoarcă și părinții cu fața, și să lucreze din cer peste biserică părinții, și să se vadă peste ea chipul ei cel dintâi. Amin.

Pace vouă, celor ce stați cu cuvântul Meu înaintea mulțimilor din această cetate! Și vom merge cu vestea cerească până la ziua de odihnă.

Pace vouă, celor ce ați adus cuvântul Meu de la ieslea lui pentru această cetate, ca să fie întocmit și rostit pentru ea! Pace și Ierusalim nou și ceresc peste duhul și trupul acestei cetăți!

Pace și biruință pentru cărarea unsului Meu Mihail, căci cerul sfânt duce luptă spre biruință pentru întoarcerea celui uns. Eu sunt. Pace vouă! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu.

Pace peste Israel! căci Israel înseamnă popor credincios lucrărilor cerești, întru duh dumnezeiesc. Amin, amin, amin.

10/23-04-1993